

הוועידה הבינלאומית של מגדלי בקר פריז

רבים. ברכה מיוחדת שלוחה לישראלים, תלמידיו של מר ון-דר-ווידה, האינספקטור הראשי של פ. ר. ס., אשר למרות גילו הגבוה (בן 82 האיש) זוכר יפה את כל תלמידיו ואת המילים העבריות שלמד מפייהם; הוא אמנם פרש לפנסיה, אבל עדיין עושה את השיפוט של כל הפרים והפרות המיועדים לייצוא.

בוועידה השתתפו רק 16 ארצות, בהן הבקר הפריזי תופס מקום חשוב. המשלחת הגדולה ביותר היתה זו של הגרמנים — 10 איש; אחריהן האיטלקים, האנגלים, הספרדים, האמריקאים והקנדים; כן הגיעה משלחת מרוסיה עם פרופ' לאבידיאב בראש, שהתעניין רבות בישראל. הגיעו גם באיכוח מאוסטרליה, ניוזילנד, מקסיקו וארגנטינה. ביום הראשון הגיעו שלושה באיכוח מגרמניה המזרחית.

בוועידה שלטה השפה האנגלית בלבד ולא היו תרגומים, פרט להוצאתו של פרופ' לאבידיאב, שדבריו תורגמו ע"י עובדת מהצירות הסובייטית שבהאג.

בוועידה נדונו הבעיות דלהלן: 1. גורמים ראצאסיביים; 2. כתמים שחורים וסטיות בצבע השחור-לבן; 3. כתמים שחורים מתחת לברך; 4. בדיקות-דם לקביעת האבהות — חובה או רשות; 5. הסכנה בהדגשת-יתר של ייצור בשר בגזע השחור-לבן; 6. היחסים עם האגודות להורעה.

בכל הנושאים הנ"ל היה מרצה-פותח, כשלרשותו 15 דקות בלבד. בוויכוח חפשי באו לידי ביטוי הגישות השונות של הצירים. ברוב הסעיפים לא נתקבלו החלטות מחייבות והסתפקו בהמלצות.

אולם, מעניינת מאוד היתה הגישה השונה של הארצות השונות; כך, למשל, בבעיית הגורמים ראצאסיביים, התבלטה עמדתם של האמריקאים והקנדים, אשר לפיה יש לפסול בהחלט פרים המורשים גורמים כאלה, אם כי גם הם הסכימו שאין בגורמים אלו סכנה רצינית מבחינה טיפוחית או כלכלית. לעומתם, יצאו הצירים מהארצות, השרויות עדיין בשלב פיתוח עדיהן

בשנת 1960, בעת חגיגת היובל ה-75 של ההולסטיין-פירזיאן בסיראקיוז, התאספו המשתתפים מחו"ל והחליטו להקים איגוד בין-לאומי של מטפחי בקר פריזי, כדי לקדם ולאחד במידה שניתן הדבר, את המטרות הטיפוחיות וכן את האינטרסים הכלכליים של המגדלים. קריאת הורעידה הראשונה בשנת 1964 נמסרה להולנדים. היתה זו הפעולה הראשונה בקנה מידה רציני שהוטלה על שני ספרי-העדר ההולנדיים במשך תפ, ה"גדרלנדש רונדפה סטאמבוק" ו"פריש רונדפה סטאמבוק".

ואמנם יש לציין ששני ספרי-העדר הנ"ל עשו עבודה יפה מכל הבחינות באירגון הוועידה. עצם ההסכמה לסדר את תערוכותיהם בידן-בוש ולאברדן באותו הזמן, ובדרך זו לקשרן לוועידה, היה רעיון מוצלח מאוד; ולא היה זה מן הדברים הקלים.

הטיפול באורחים ורעיותיהם היה מעל לכל שבח; אמנם אין בכך כל חידוש; האדיבות והאירוח ההולנדי הם מן המפורסמות, אולם מה שראינו והרגשנו בהזדמנות זו, עובר על כל מה שזכינו בו אי-פעם.

הוועידה נמשכה מ-3 ועד 10 בספטמבר וכא-מור, כללה את שתי התערוכות, כשכל אחת מהן היוותה אירוע בין-לאומי בפני עצמו; לכל אחת מן התערוכות הובאו יותר מאלף ראשי בקר: פרים, פרות, בני-בקר וקולקציות של בנות פרים שכבר נבחנו למבנה גוף, תגובת חלב, שומן וחל-בון וכושר היחלבות.

אין לתאר במסגרת רשימה זו את גודלן ותפארתן של שתי התערוכות: השיפוט של הסרגים השונים, חלוקת הפרסים, והמצעד של הזרים והזוכות בפרסים, שהתקיים בנוכחותה של המלכה. רושם מיוחד מתרשם מבקר מחו"ל מהעובדה שהמלכה השתתפה בטכס במשך שעה שלמה, וכל מקבלי הפרסים העיקריים הוצגו בפניה וקיבלו את ברכתה. את הישראלים שקיבלו את הכשרתם בהולנד, יעניין לדעת שהגברת וואסנאר, שהיא כיום בת 75, עדיין פעילה במשקה, וכמובן, גם הפעם גרפה פרסים

וממושך. בת בשעה שכמעט כל המשתתפים ציינו בשמחה את הנצחון הגדול בייצור בשר אדום מהגזע הפריזי, 'יצא פרוב' לאבידיאב באזהרה נגד שימת לב יתירה ליכולת קרימת בשר בגזע זה; גם הבריטים הצטרפו לדעה זו, למרות, ובניגוד גמור לכל מה שמתפרסם בספרות המקצועית בנידון.

פרופ' וויינינגר, מצא לנכון להצביע על ההצלחות הגדולות בשטח זה בישראל. פרופ' לאבידיאב טען בפשטות: „לקלקל גזע שמששת ימי בראשית נוצר לייצור חלב?“ אגב כך סיפר ש-2½ מיליון ראש מהגזע השחור-לבן מרוכזים ברוסיה המערבית בעיקר ובארצות הבלטיות; באזורים אלה לא כדאי לגדל בקר לבשר. הוא הביע את השתוממותו על הבזכות בגידול בהמת בשר עד 350 ק"ג בלבד; הרי על שלד זה יכיר לים אנו להעמיס 500 ק"ג! לעומתו טענו האמריקאים העשירים, כמעט כמו הישראלים, שאין להם זמן וממון לחכות שלוש שנים לבהמה במשקל 500 ק"ג. הנירזילנדי הבטיח לנו „ביר קור“ כדי ללמוד איך מגדלים בהמה של 450 ק"ג בחמישה-עשר חודש בלבד.

בסעיף 6 הפתיע את הוועידה מר בורטבי, מזכיר הבריטיש-פריזיאן, בטענה שהאגודות להור רעה מסכנות את עצם קיומם של ספרי העדר. הוא תבע, לא פחות ולא יותר, מאשר החלטה על גביית תמלוגים על כל פר שנמכר לאגודה להורעה, כדוגמת זכויות היוצר בספרות ומוזיקה. הוא הופתע ביותר לקבל תשובה קולעת מישראל, שהפכה למנגינה כללית בוועידה. ישראל טענה שספרי העדר הוקמו לטובת הכלל, ועשו עבודה חשובה במשך מאה שנים; אולם האגודות להור רעה, הביאו לידי מהפכה ממש בטיפוח בקר משובה, והן מהנות גם את החקלאי שעדרו אינו מונה למעלה מעשר פרות; אלמלא האגודות להורעה היתה התנובה הממוצעת בבריטניה עד היום בגבולות 2500 ק"ג, לכן עלינו לעשות הכל לקידומה ושיגשוגה לטובת הכלל. גישה זו נתמכה מיד ע"י הדנים וההולנדים, ולא היה עוד מקום ל„תביעת“ התמלוגים. ברוח זו גם סוכם הוויכוח, כלומר — אין לראות כל ניגוד אינטרסים בין ספרי-העדר לבין האגודות להורעה ויש

הפריזיים, נגד הצעה זו. האוסטרלים הגיעו אף לידי כך, שהציעו לרשום גם את הצאצאים של פרים נושאי גורמים ראצאסיביים בספרי העדר, אולם הצעה מרחיקה לכת זו נדחתה כמעט פה אחד; חריפים במיוחד בהתנגדותם היו הצירים מארצות הברית, קנדה וההולנדים, שיש להם ספר עדר מיוחד לאדום-לבן.

בסעיף 2 — כתמים שחורים מתחת לברך וסטיות בצבע (כגון, שערות לבנות בשדה השחור) — התנהל ויכוח מעניין בין שני ספרי העדר ההולנדיים; בו בזמן שהפריזים רצו לפיחות בהמלצה — להרחיק את הסטיות מספרי העדר — יצאו יתר הצירים, ביניהם גם האמריקאים, נגד זה וסוכם להשאיר את המצב הקיים, היינו — הרשות לכל ארץ וארץ להחליט לפי צרכיה. כן הדבר ביחס לסעיף 3 — כתמים שחורים מתחת לברך. אמנם כולם הדגישו את החשיבות המיוחדת באחידות הצבעים; במיוחד החשיבו זאת ההולנדים כסמל מסחרי וטענו שגרביים לבנות הן חלק בלתי נפרד מסמל מסחרי זה; אבל גם כאן התבלט ההבדל בגישה בין הארצות המייצאות בקר לבין הארצות שעדיין עוסקות בפיתוח הגזע השחור-לבן, כגון — אוסטרליה, נירזילנד ואיטליה, שאינן מעוניינות להכביד על המטפחים בנידון.

בסעיף 4 היו חילוקי דעות רציניים ביותר; בו בזמן שהאמריקאים רצו שתתקבל לפחות המלצה שיש לבדוק את כל הפרים בדיקת-דם לאבהות, התנגדו ההולנדים לבדיקת חובה וטענו שדי בכך שהפרים המיועדים להורעה ייבדקו; מאחר וכל מטפח בהולנד מגדל הרבה יותר פרים משיוכל למכור, אין להטיל עליו הוצאה כספית גדולה. ברוח זו נתקבלה המלצה (אגב, בהולנד בדיקה זו עולה 20 ל"י ובדנמרק רק 10 ל"י).

הסיכום בסעיף זה היה: יש לחייב את האגודות להורעה ואת המטפחים שמזריעים או עוסקים בהרבעות חוץ (יש עוד כאלו!) לבדוק את הפרים בדיקת דם מצד שני ההורים בטרם יאושרו לשימוש מחוץ למשקם.

בסעיף 5 — הדגשת-יתר של טיפוח בכיוון ייצור בשר מהגזע השחור-לבן — התנהל ויכוח ער

לאומיות אחרות. היתה בעיקר בחילופי דעות, היכרות אישית, ובשבילנו — קשירת יחסים עם אישים מכל חלקי העולם. גם הנפת הדגל הישראלי באמסטרדם, דן-בוש וליאוברדן יש לה חשיבות רבה. המושל של פריזלנד וראש העיר אמסטרדם מצאו לנכון לציין באופן מיוחד את השתתפותנו בוועידה זו, וכמובן עשו זאת גם ידידינו הוותיקים — ד"ר דייקסטרא, מר בורסמה, מר סטאפל ואחרים.

א. שמאראנגר

לדאוג לקידום ההזרעה בכל הארצות בהן טרם הגיעה להיקף מספיק בגלל תנאים מקומיים מירחדים.

ביום האחרון של הוועידה התקיים כעין סמינריון כללי ללא הגבלת הנושאים. הצירים, שלא הגישו סקירות בכתב, נתבקשו לספר על מצב הגזע השחור-לבן בארצם, על מצב ביקורת תגור בת החלב, השומן והחלבון, ייצור בשר וכדומה.

סיכום

חשיבותה של ועידה זו, כשל ועידות ביקר

המצב בייצור הבשר ובהספקתו

דבר המערכת

בשעת הדיונים במזכירות ההתאחדות הובעה משאלה שהירחון שלנו יקדיש מדי פעם מספר דפים לנושא מיוחד, כדי להאירו מכמה וכמה בחינות. בחוברת הקודמת (64) נעשה ניסיון צנוע לרכז מספר מאמרים בשאלות ההזנה, כדי להסב את תשומת לב הבוקרים לשינוי לטובה שחל בייצור השחת בארץ ובחור"ל ולערכה הרב בתפריט פרות החלב. אין כל ספק שגם המאמר התמציתי בדבר השפעת המזון על הרכב החלב יעורר הרהורים מסויימים בקרב הבוקרים.

הפעם נתרכז בשאלת ייצור בשר בקר והספקתו, כי אין עוד רשות להתעלם מערכו והיקפו של "ענף לוואי" זה במשק הבקר שלנו. בשנת תשכ"ג סיפקו עדרי הבקר שבארץ 31.1 אלף טונה בשר (משקל חי), וערכו בכסף הגיע ל-78.2 מיליון ל"י (הנתונים שאובים מהדפים הסטטיסטיים של המרכז לתיכנון). כדי לעמוד על חשיבותו היחסית של ענף הבשר במשק הבקר נזכיר בהזדמנות זו שההכנסה הכוללת מתגובת החלב הסתכמה באותה שנת תשכ"ג ב-102 3/4 מיליון ל"י. קיימים איפוא סיכויים סבירים שערך הבשר שישווק מעדרינו ישתווה בקרוב לערך החלב שיניבו פרותינו.

עלינו לזכור עוד שהבשר מתוצרת הארץ, אך

בקושי סיפק בתשכ"ג את מחצית התצרוכת בבשר בקר. לפי הנתונים משנת תשכ"ד, עד סוף יוני 1964, מסתמן והולך פיגור נוסף בסיפוק התצרוכת, אף על פי שהייצור בתשעת חודשי תשכ"ד עלה ב-20% לעומת אותה תקופה בתשכ"ג (ראה פרטים על הייצור ברשימה מירחדת בסוף החוברת). וכיון שהתצרוכת בכללותה עולה — לנפש בשנה ועקב גידול האוכלוסין — הרי נעמוד בפני העובדה של הגדלת יבוא הבשר הקפוא, ויתכן שכבר בתשכ"ד יעלה חלקו של הבשר הקפוא בהספקה הכוללת כדי 60%.

אין להשלות את עצמנו שבתנאי הארץ הקיימים ובתנאי החקלאות שלנו נוכל להגדיל בשיעורים של ממש את חלקו של הבשר מתוצרת הארץ בהספקת מיצרך זה לאוכלוסין; אולם אין עובדה זו משחררת אותנו מהחובה להתיחס בכובד-ראש למצבו ולבעיותיו של ענף לוואי זה, כי יתכן ובעתיד הקרוב ביותר הוא יהיה שווה בשווה עם ענף החלב, שהיה עד לפני שנים מספר, בחזקת עיקר ויסוד במשק הבקר בארץ.

בעיות ייצור הבשר אינן מעטות ואינן קלות-ערך כל עיקר, אם-כך, לעת-עתה, נראה ענף הבשר מבוסס מבחינה כלכלית. כידוע, רובו של הבשר בא מעדרי החלב, ורבות עדיין השאלות